

GOŚCIAŃSKI ANTONI (1926-1998)

Urodził się 21 lutego 1926 roku w Kopaniu, w chłopskiej rodzinie Marcina i Agnieszki Iwan. Po ukończeniu w 1947 roku Szkoły Zawodowej w Gostyniu wyjechał do Warszawy, gdzie pełnił służbę wojskową. 24 czerwca 1948 roku Antoni Gościański zwyciężył w konkursie pchnięcia kulą. Osiągnięcie to powtórzył także w roku kolejnym. 26 czerwca 1949 roku oprócz zwycięstwa w konkursie pchnięcia kulą wygrał także zawody w rzucie granatem.

Trudno dokładnie ustalić, kiedy rozpoczął treningi i przystąpił do pojedynków ligowych jako bokser. Wiadomo, że kiedy rozpoczynał ćwiczenia pięściarskie, nie miał w ogóle pojęcia o sporcie i nie posiadał żadnego przygotowania. W składzie „Legii” Warszawa w 1948 roku nie był zawodnikiem pierwszej drużyny, choć został wicemistrzem „Pierwszego Kroku Bokserskiego” w wadze ciężkiej. Jego kariera rozwinęła się w 1950 roku. Związał się z jednym klubem „Legią” Warszawa (występującą również pod nazwą CWKS Warszawa). Pierwszym poważnym osiągnięciem Gościańskiego było zwycięstwo w mistrzostwach Warszawy.

W historii polskiego boksu, w kategorii ciężkiej na koniec 1957 roku znajdował się na trzecim miejscu pod względem występów w polskiej kadrze. Na swoim koncie zapisał cztery tytuły indywidualnego mistrza Polski (1951-1954) oraz sześć tytułów drużynowych (sezony 1951/52-1956/57). Uczestniczył w mistrzostwach Europy w Mediolanie (1951) oraz w igrzyskach olimpijskich w Helsinkach (1952). Był uważany za pięściarza o niezwykle silnym ciosie i słabej technice. Opierając się na danych pochodzących z portalu olimpijski.pl, dowiadujemy się, że w swojej karierze stoczył 156 walk, notując bilans: 125 zwycięstw, 1 remis, 30 porażek.

3 listopada 1956 roku w urzędzie Stanu Cywilnego w Poniecu zawarł związek małżeński. Zmarł 25 marca 1998 roku. Pochowany został w Warszawie na Cmentarzu Bródnowskim.